

Албатта, сизга ваъда қилинган жой ҳавздир |
Фикҳ дарслари (281-дарс)

19:00 / 09 май 1089

هُلَلَا يَضْرَسُ أَبَعِ نُبَا نَع
هُلَلَا لُوسَرَرَمَ أَلَاقِ أُمُهُ نَع
مَلَسَوِ هَيْلَعُ هَلَلَا يَلَص
مُهُنَع عَزْنِي نَادِحُ أَلَتَقِب
أُونَفُدِي نَأُو دُولُجَلَاوُ دِي دَحَلَا
وَبَأُ هَأُورُ مِهِبَأِي تَوُ مِهِئَامِدِب
هَجَامُ نُبَاوُ دُوَادُ

Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Уҳудда қатл бўлганлардан темир ва тери ечиб олиниб, қонлари ва кийимлари ила дафн қилинишларига амр қилдилар».

Имом Абу Довуд ва Ибн Можа ривоят қилишган.

Уни ювилмайди ва жаноза намози ўқилади. Уни қони билан дафн қилинади.

لَا أَقُوهُ نَعُهُ لَلَا يَضَرُّ رَبَّاجُ نَعُهُ
هُ لَلَا يَلَّصُّ يَبِّنَا نَاكَ
نَبِّبُ غَمَّجِي مَلَسَوِ هَيْلَع
يَفِي دُحَا يَلْتَقُ نَمِ نَبِي لُجُّرَا
مُهِْيَا» : لُوقِي مُثِّ دِحَاوِ بَوَث
أَذِفُ ، «نَأْرُقُلَلْ أَدْخَا رَثُكَ أ
هُ مَدَّقُ أَمِهِ دَحَا يَلِإِ هَلَّ رِي شُأ
دِي هَشَا أَنَا» : لَأَقَوِ ، دُحَلَلَا يَفِي
«ةَمَايَقُلَلَا مَوِيءَا لُوَّهُ يَلَع
، مِهِئَامِدِي فَمِهِنْفَدِبَرَمَأَوِ

لَصِي مَلَو ، اُولَسَّ عِي مَلَو
اَلْاِةَسْمَخْلَا هَاوَر . مَهِيَلَع
اَمَلَسُم .

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Уҳудда қатл бўлганлардан икки кишини бир кийимга жамлар эдилар. Сўнгра:

«Икковларидан қайси бири Қуръонни кўп билади?» дер эдилар. Улардан бирига ишора қилинса, ўшани лаҳадга олдин қўяр эдилар. Ул зот:

«Буларга қиёмат куни мен гувоҳман», дедилар. Уларни қонлари билан дафн қилишга амр қилдилар. Ювилмадилар ҳам, уларга намоз ҳам ўқилмади».

Бешовларидан фақат Муслим ривоят қилмаган.

Абу Ҳанифа раҳматуллоҳи алайҳи эса: «Шаҳидга намоз ўқилади, чунки бошқа ҳадисда Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламнинг Уҳуд шаҳидларига намоз ўқиганлари ҳам ривоят қилинган», дейдилар.

يَضْرِمُ اعْنَبَ نَبَّةٍ قُعْنَعٍ
لُؤْسَرِ يَلَّصِ : لَأَقُ هُنَّعُ هَلَلَا
هَيَلَعُ هَلَلَا يَلَّصِ هَلَلَا
دَعَبِ دُحْأَ يَلَّتَقِ يَلَعِ مَلَسَو

عَدُوْمُكَ نِيْنَسِيْنَامَث
عَلَطٌ مُثَاتَاَوْمُأَلْأَوِءَاِيْحُأَلْ
نِيْبِيْنِيْنَا» :لَأَقْفَرَبُنْمُأ
مُكِّيَلَعَانَأُو، طَرْفُْمُكِيْدِيَأُ
ضَوْحُأُ مُكِدِعُومٌ نِيْنَأُو، دِيْهَشُ
يِمَأَقَمٌ نِمِهِيْلُأُ رُظْنَأُأَلْ يِيْنِيْنَأُو
يَشْخَأُتْسَلْ يِيْنِيْنَأُو، آذَه
يِيْنِكَلَو، أُوْلِكِرِشْتُتْ نَأُ مُكِّيَلَع
نَأُ أَيِنْدَلَأُ مُكِّيَلَع يَشْخَأُ
يِرَأْخُأُأُ هَأَوْر. «هُؤَسَفَأَنْت

Уқба ибн Омир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам Уҳудда қатл бўлганларга саккиз йилдан сўнг намоз ўқидилар. Худди тириклар ва ўликлар билан видолашгандек бўлдилар. Сўнгра минбарга чиқдилар ва:

«Албатта, мен сизларнинг олдингиздаги фаратингизман. Мен сизнинг устингиздаги гувоҳингизман.

Албатта, сизга ваъда қилинган жой ҳавздир.

Албатта, мен унга мана шу мақомидан назар солиб турибман.

Албатта, мен сизларнинг мушрик бўлишингиздан қўрқмайман.

Лекин мен сизларнинг дунёга берилишингиздан ва уни талашишингиздан қўрқаман», дедилар».

Бухорий ривоят қилган.

نَعُّيْ قَهَيْبُ لَأَوْ مَكَّاحُ لَأَيَّوَرِ
أُمَّهَنْعُ هَلَلِ أَيْضَرِ سَابَعِ نَبَا
يَلَصِ هَلَلِ لُؤْسَرِ رَمَأَ لَأَقِ
زَمَجَبَ مَلَسَوِ هَيْلَعُ هَلَلِ
مُثِةَ لُبِقِلَلِ عَيْهَفِ دُحْأَ مَوِي
هَيْلِإِعْمُجُ مُثِةَ، أَعْبَسَ رَبَّكَ
هَيْلَعِ يَلَصِ يَّتَحِ أَدَهْشَلِ
ةَالَصِ نِيغَبَسِ

Ҳоким ва Байҳақий Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қиладилар:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Уҳуд куни Ҳамза ҳақида амр қилдилар. Уни қибла томонга қўйилди. Ул зот етти такбир айтдилар. Кейин унга шаҳидлар жамланди. Ҳаттоки Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам унга етмишта намоз ўқидилар».

Кимни мисрда ўлдирилган ҳолда топилса ва унинг қотили билинмаса, ювилади.

Чунки бу ҳолатда ўликнинг эгаларига хун тўланади.

Ёки биров жароҳатланганидан кейин ҳаётдан баҳраманд бўлса: ухласа, таом еса, ичса, даволанса, чодирнинг ичига олинса, маърака майдонидан тирик ҳолда олиб чиқилса, эс-ҳуши жойида бўлган ҳолда тўлиқ бир намоз вақтича қолса ёки васият қилса, уларни ювилади ва намоз ўқилади.

Саъд ибн Муъоз розияллоҳу анҳуга Хандақ урушида камон ўқи тегиб жароҳатланганида ва кейин масжидда вафот этганида, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам у кишини ювиб, жаноза ўқиганлар.

Мазкур ҳолатда ўлганларга шаҳиднинг савоби бўлади.

Фасод ишлар, боғийлик ва йўлтўсарлик қилганининг жазоси учун қатл қилинганлар ювилади, аммо жаноза ўқилмайди.

Ҳазрати Али розияллоҳу анҳунинг Наҳравон аҳлига жаноза ўқимаганлари бунга далилдир. Улар жинойтчи бўлганлари учун шу тарзда хорланади ва бошқалар ибрат олишлари йўлга қўйилади.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 5 октябрдаги 03-07/7013-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.